

Motion till riksdagen

1989/90:N288

av Ragnhild Pohanka och Anna Horn af Rantzien
(båda mp)

Invandrades och pensionärens hantverkserfarenhet

Ett sårbart samhälle

Vi lever i ett sårbart samhälle. Sårbarheten har ökat med alla de maskiner och tekniska system som har gjort livet bekvämare, men också hetsigare. Stordrift och centralisering har gått hand i hand med den industriella utvecklingen.

Tidigare var förhållandet mellan stad och landsbygd mer välbalanserat. Staden med sina rika möjligheter till högre utbildning och kommersiellt kultur- och varuutbud m.m. låg i nära kontakt med och försörjdes till stor del av sitt omland. I dag börjar de största städerna bli otympliga och svåra att kontrollera vad gäller lagöverträdelser, trafik- och bostadsproblem och avfallshantering. Samtidigt växer glesbygdens problemen; närservicen blir allt sämre när befolkningsunderlaget sviktar och ungdomen lockas till städerna av det större nöjes- och arbetsutbudet. De kvarvarande får till råga på allt via skattsedeln subventionera bostadsbyggandet och transportsystemet i städerna.

Vi vet att vi behöver vår levande landsbygd för försvar och livsmedelsförsörjning, för att hålla kultur- och naturvärden levande och för att bibehålla och föra vidare till nästa generation de grundläggande överlevnadskunskaperna innan de faller i glömska. Vi behöver ett jordbruk, där man inte är helt beroende av importerade insatsvaror och där man tillämpar odlingsmetoder, som ger långsiktigt bärande jordar och fullvärdiga livsmedel.

Låt kunskapen leva vidare!

För att bygga upp glesbygdens infrastruktur och återinföra kunskaper i både hantverk och ekologiskt liv i samklang med naturen behöver vi nyttja pensionärernas gedigna kunnande.

De äldres kunskaper är också ovärderliga ur sårbarhetens och beredskapens synvinkel. Med dem försvinner många gamla hantverk och andra viktiga insikter och erfarenheter av socialt nätverk. När vi skall organisera vårt civila försvar kan vi hämta erfarenhet från de äldre och låta dem ta initiativet till arbetet – på ideell bas eller som deltidsanställda. Den kontakt mellan generationerna som naturligt följer av gemensamma satsningar i bygden skulle ytterligare öka värdet av insatserna.

Då det gäller invandrare från landsbygd i andra kulturer skulle även deras erfarenheter och hantverksskicklighet i yrken som hos oss är på stark tillba-

kagång eller utdöda, kunna tas tillvara. De flesta gamla hantverk är nödvändiga i ett resurssnålt samhälle.

Tillsammans skulle dessa åtgärder öka möjligheten för att "Hela Sverige skall leva", ge landsbygden fler människor och därmed underlag för bättre samhällsservice.

Mot. 1989/90

N288

Hemställan

Med hänvisning till det anförda hemställs

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts när det gäller att ta vara på äldres och invandrares kunskap och erfarenhet.

Stockholm den 24 januari 1990

Ragnhild Pohanka (mp)

Anna Horn af Rantzien (mp)